

SFÂNTUL IOAN ANTON FARINA CU NOI

DIN SCRIERILE LUI FARINEI

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu” (Ioan 3,16).

Suntem în Betleem. Iată grajdul, adică scena nașterii Domnului, acesta este copilul. Ascultați strigătul lui: „Uită-te la mine, omule, Mă iubești?” Dacă este adevărat că iubirea cere iubire, iar măsura acesteia din urmă trebuie să fie proporțională cu intensitatea celei dintâi, cum vom răspunde atunci Domnului, care ne-a iubit atât de mult încât L-a dat pe singurul Său Fiu pentru noi? Iubirea lui Dumnezeu a fost atât de nemărginită încât constituie un mister. Și cum răspunde lumea? Ah, dacă am fi atenți, am vedea un alt mister. Un mister de afecțiune din partea lui Dumnezeu, un mister de ingraturitudine din partea omului.

(Dintr-o omilie de Crăciun, 1853).

DECEMBRIE 2025
ZIUA 25 - NAȘTEREA DOMNULUI

SCURT COMENTARIU

Este adevărat, dacă am vrea să descriem Crăciunul într-un singur cuvânt, am putea folosi cu siguranță termenul Iubire... Iubirea lui Dumnezeu pentru noi; a unui tată și a unei mame pentru un copil; iubirea oamenilor pentru Dumnezeu (adorarea păstorilor și a magilor).

După secole de așteptare, strigătul unui copil a unit cerul și pământul pentru totdeauna. Isus s-a revelat într-un mod complet neașteptat și a fost recunoscut și primit doar de cei ale căror inimi erau libere de frică și prejudecăți.

Chiar și astăzi, Isus se revelează atunci când ne așteptăm mai puțin și în moduri pe care nu ni le-am imaginat niciodată.

Sperăm să primim cu brațele deschise Crăciunul pe care Isus îl are în minte pentru fiecare dintre noi. Să nu ratăm această Iubire pură și simplă care este pe cale să treacă pe lângă noi.

ANECDOTE DIN VIAȚA LUI FARINA

„Nu se temea nici de frig, nici de căldură; mânca foarte puțin și chiar bea puțin vin. Să ne amintim, ca exemplu al rezistenței sale, faptul că în prima zi în care s-a deschis Sinodul în Catedrala din Vicenza, a rămas așezat la pupitru de la ora opt dimineața până la ora patru seara, fără să se miște vreodată, fără să ia nimic. Și totuși, nu se mai aștepta la șaptezeci de ani!” (Sebastiano Rumor, „Il Carattere”, un profil al episcopului Farina)

„A adunat materialele pe care constructorii le-au neglijat și, odată, când podelele unei camere se prăbușeau după o inundație, a dus scândurile la soare și a scos cuiele. A cărat lemnele și le-a stivuit. A curățat și a golit latrinele, a pornit pompa și le-a ajutat pe surorile care lucrau la muncile de jos.”

(Din amintirile surorilor)